

HOMILIA DE LA MISSA DE LA NIT DE NADAL

Un nadó transforma tothom qui s'hi apropa. I més, com més menut i vulnerable és! Fins la gent més sorruda i esquerpa dibuixa un somriure, fa una festa, *cantironeja* una melodia de la pròpia infantesa. Un nadó commou, entendreix i transforma.

Va escollir bé el nostre bon Déu, fent-se infantó per venir a salvar-nos. Va escollir bé de venir en la vulnerabilitat i la tendresa d'un infant pobre. Va escollir bé de salvar-nos per la via de la vulnerabilitat.

Aquesta nit santa, mirar i adorar l'infant suposa l'itinerari interior de deixar-nos salvar a través d'aquesta via, pels camins de la vulnerabilitat.

*****

La profecia d'Isaïes dibuixa allò que ens oprimeix com fosc i esclavitud i la salvació com una gran llum, com el naixement d'un rei alliberador.

Sant Pau ho espiritualitza descrivint la nostra situació com impietat i desigs mundans i, en canvi, presenta Jesús com l'amor de Déu, que ensenya i es lliura per rescatar-nos i deixar-nos nets: com qui fa “de nosaltres un poble ben seu”.

No ens costa reconèixer, almenys interiorment, allò que enfosqueix la nostra vida, allò que l'esclavitza. No és difícil identificar la fredor religiosa que ens aboca a la mundanitat en alguns dels seus moltíssims rostres.

Tampoc se'ns fa difícil imaginar com seria una vida lluminosa, una vida lliure. Potser costa una mica més d'entendre que una vida sòbria, justa i piadosa –com diu sant pau– sigui aquesta vida lluminosa i lliure. Però, no és veritat que quan contemplem la vida i les obres de Jesús hi reconeixem una vida lluminosa i lliure? No és veritat que moltes vegades hem dit que ens agradaria una vida com la seva? A més, reconeixem moments de la nostra vida –potser ara és un d'aquests temps– en els quals hem tastat i gaudit d'una vida semblant a la de Jesús i la recordem com especialment agradable i feliç.

Adonem-nos, aquesta nit santa, que reconèixer i adorar l'infant suposa reconèixer-nos febles, mancats de llum i de llibertat, necessitats de canvi, de pas de la fosc a la llum, de l'esclavatge a la llibertat.

*****

L'evangeli ens dóna una pista senzilla i evocadora sobre la manera com Jesús ens pot i ens vol salvar.

Uns pastors pobres –que dormien al ras– viuen una experiència de revelació divina que els indica el lloc del naixement del Messies d'Israel i s'acosten a adorar l'infant Jesús. Després, **se'n tornen glorificant Déu i lloant-lo pel que han vist i sentit**. Aquests esdeveniments tan senzills presenten tres realitats, constants al llarg de la història del cristianisme, que identifiquen la manera com Jesús salva els homes.

Els pobres viuen l'experiència de la revelació divina que els indica el lloc del naixement del Salvador.

Als pastors, que són pobres, els és revelat que a la cova trobaran un infant faixat amb bolquers que, malgrat no aparentar cap tipus de reialesa, és Déu mateix fet home.

Als deixebles de Joan, que són de la colla dels pobres de Jahvè, uns cercadors d'autenticitat enmig d'una societat religiosament i moralment mediocre i hipòcrita, els és indicat que el mestre galileu de Natzaret és el Messies que cal seguir i conèixer.

Als deixebles d'Emmaús, que tornen abatuts i desesperançats després del desenllaç de la pasqua de Jesús a Jerusalem cap a casa seva, els és mostrat, a través de l'Escriptura, que en l'eucaristia i la comunitat de germans poden trobar el Senyor ressuscitat.

Avui, a tots els que hem tocat fons en les nostres foscors i esclavituds, a tots els que ens reconeixem pobres, impotents, incapaços, el Senyor ens mostra aquesta comunitat parroquial feta de pecadors salvats com a lloc on podem trobar el Senyor.

Dic “aquesta” perquè no una parròquia pel simple fet de ser-ho és una comunitat on podem trobar el Senyor pels camins de la vulnerabilitat, per la via que salva.

Dic “aquesta” perquè en la comunitat parroquial de Solsona podem trobar un grup on fer-nos vulnerables, on experimentar l'oració dels altres per a ser sanats, on som preparats per a confessar-nos, per a apropar-nos a l'eucaristia amb un cor ben disposat.

En aquesta comunitat hi ha condicions per a mostrar-nos pobres. Condició primera per a trobar el Senyor que salva.

Els qui s'acosten a adorar un infant es fa vulnerables i s'obren a la guarició. Els que s'acosten al Senyor troben el fràgil, el vulnerable, i l'encontre amb Ell opera una vulnerabilització que guareix.

Així com davant d'un infantó surt de nosaltres tendresa, i perdem la vergonya i el sentit del ridícul, davant del Senyor de la glòria que neix pobre, viu emigrant, predica com un mendicant, pateix i mor com un malfactor, surt de nosaltres la confessió de la nostra misèria i la petició sincera de guarició.

La manera més fàcil de fer aquesta experiència d'encontre amb el Senyor fràgil que provoca en nosaltres l'obertura vulnerable és fer-ho en una comunitat de persones que ho testimonien, ho viuen i ajuden a viure-ho.

Potser coneixeu alguns exemples d'això: el recés d'Emmaús té aquesta lògica i provoca en molts dels caminants aquest encontre *vulnerabilitzador* i transformador.

Les comunitats vives, orants, fraternes i evangelitzadores que volen fer néixer i créixer han de ser comunitats així. On els qui busquen Crist el troben i experimenten llum i llibertat.

Els que glorifiquen Déu de veritat són els que han experimentat amb ells una guarició alliberadora.

L'*exultança* dels guarits és el signe que autentifica llur salvació. Els que viuen l'experiència de la guarició segons la dinàmica divina experimenten una explosió d'alegria i d'agraïment i donen glòria a Déu en la seva vida ordinària. Quan trobem gent que exulten d'alegria, que sorprenen per l'alegria que els inunda i que traspuen, neix en nosaltres una curiositat i un interès. Quan ells expliquen amb senzillesa el seu canvi de vida –com estaven, què els ha passat i com estan ara–, es converteixen en veritables evangelitzadors. De fet, no hi ha testimoniatge més poderós i més eficaç que aquest.

Així està passant a la vostra parròquia i més encara passarà. Tinc ben presents els rostres i les paraules d'alguns dels que esteu aquí quan experimentàreu la vostra salvació. Desitjo de cor que, com a comunitat, aprofundi en aquesta dinàmica salvadora: fer-vos pobres, trobar-vos amb

el Senyor pobre i humil, obrir-vos en les vostres fragilitats i misèries, i experimentar guarició i anunciar amb la vostra alegria la salvació de Déu per a tothom.

*****

Ara ens podem atansar a adorar l'infant. Vinguem pensant en aquella esclavitud que ens fa viure en la foscor vital que no ens deixa ser feliços. Quan arribis davant la imatge, mira'm a mi que represento aquesta comunitat on pots trobar el Senyor, on pots fer-te vulnerable i pots ser transformat. Que el teu bes a la imatge sigui un compromís de cercar el Senyor, allà on ara es deixa trobar i on salva: aquesta comunitat parroquial.

Catedral de Solsona, 24 de desembre de 2017